

VAN PADVINDERIJ NAAR SCOUTING

DE GESCHIEDENIS VAN SCOJESA (SCOUTING JEUGD SASSENHEIM)

Inez van Beek-Melman

De Aschpotter – nr. 57 – november 2025

Geschiedenis

Net na de oorlog, in april 1946, werden in Sassenheim door de katholieke kerk twee takken van de padvinderij opgericht. De **St. Pancratiusgroep** voor jongens – welpen en verkeners – stond onder leiding van vaandrig Lodewijk, die ook patrouilleleider was binnen deze groep. Voor de meisjes – kabouters en gidsen – werd de **St. Theresiagroep** opgericht.

De eerste jaren hadden de groepen geen eigen onderkomen. De St. Pancratiusgroep hield bijvoorbeeld opkomsten in de bollenschuur van de familie Langeveld, en later in die van de familie Gouverneur. Tijdens het bollenseizoen moesten ze die ruimte verlaten vanwege de drukte rondom de bloembollen. De St. Theresiagroep hield haar opkomsten in Huis Ter Leede, dat aangekocht was door de Nederlandse Gidsenbeweging. Later hielden ze opkomsten op de zolder van het KSA-gebouw, net als de St. Pancratiusgroep.

Omdat dit geen ideale situatie was, wilde aalmoezenier Velthuyse graag een eigen onderkomen creëren voor beide padvindergroepen. Er werd een kleine bouwkeet aangeschaft en geplaatst op het schapenveldje van pastoor Braak, achter de rooms-katholieke kerk. De keet

werd in een week tijd opgebouwd en geveerd met gratis verf van Sikkens Lakfabrieken. Daarna konden de opkomsten eindelijk op een vaste plek plaatsvinden.

De padvinderij viel aanvankelijk onder de Jeugd-raad van de katholieke kerk. In 1978 fuseerden de St. Pancratiusgroep en de St. Theresiagroep tot scoutinggroep **Scojesa**. Omdat zij het clubgebouw 'het Velthuys' wilden opknappen en de kerk van het gebouw af wilde, werd in 1986 de Stichting Scouting Sassenheim opgericht. Bij deze fusie werd Scojesa een openbare vereniging, niet meer gebonden aan een geloofsovertuiging.

Het Velthuys werd voor een symbolische gulden gekocht, met daarbij een pacht van vijftien jaar. Het houten gebouw werd deels ontmanteld en kreeg een stenen onderkant, aluminium muren, nieuwe hardhouten ramen, vernieuwde elektra, isolatie en verwarming. Om de verbouwing te financieren werd subsidie aangevraagd en organiseerden leden allerlei activiteiten, zoals een rad van fortuin en 'heitje voor een karweitje'.

Tegelijkertijd begon Scojesa te groeien. Naast gidsen en verkenners kwamen er nu ook bevers, welpen en esta's bij. Het uniform veranderde in de loop der jaren. Waar jongens vroeger bruine broeken en blouses droegen, en meisjes jurken, dragen scouts nu blauwe broeken: rode truien voor de bevers, groene blouses voor de welpen en esta's, beige blouses voor de gidsen en verkenners, en rode blouses voor de explorers. Op de blouse wordt een clubsjaal gedragen: voor Scojesa is dat een rode das met een grijze bies.

Op 8 december 2001 verhuisde Scojesa van het Velthuys naar een nieuw onderkomen: de Hoystak, aan de Sportdreef, waar ze nog steeds bijeenkomen. In een lange stoet van scouts, leiding en ouders werd er van het oude naar het nieuwe clubhuis gelopen, begeleid door de clowns Streepje en Ruitje. De vlag werd meegenomen om bij de Hoystak opnieuw gehesen te worden. De bouw van de Hoystak duurde enkele jaren: het karkas werd neergezet door een aannemer, de afwerking gebeurde door leden, leiding, ouders en vrijwilligers.

De opkomsten

Tijdens de eerste opkomsten werd er gewerkt volgens de richtlijnen van Robert Baden-Powell, de oprichter van Scouting. Zijn jeugdspel, gebaseerd op ervaringen uit het Britse leger, vormde de basis. In de St. Pancratiusgroep werd gewerkt met patrouilles die tijdens wekelijkse bijeenkomsten pionierden (bouwen met palen en touw), smokkelspelletjes speelden, voetballen, softbal speelden, opdrachten uitvoerden voor insignes, morse leerden en op weekendkamp gingen. Voor de financiering werden activiteiten georganiseerd, zoals rommelmarkten en 'heitje voor een karweitje'.

In de loop der jaren werd het patrouillesysteem losgelaten en werkt men nu met de hele speltak*. Er worden nog steeds veel spelletjes gespeeld (Hollandse Leeuwen blijft een

* Bijv. bevers, welpen en gidsen

favoriet), gepionierd en insignes verdiend. Bij de bevers zijn de opkomsten gebaseerd op het verhaal van het dorp Hotsjietonia. De leiding neemt personages uit dit verhaal aan, zoals Hippe Springveer. De esta's en welpen (tegenwoordig alleen nog welpen) hebben als thema Jungleboek. Oudere scouts leren onder andere koken op gas, waxinelichtjes en kampvuur.

Wat er verder gebeurt

Scojesa organiseert themakampen in het clubhuis, en weekkampen op labelkampeerterreinen van Scouting Nederland of bij andere scoutinggroepen. Ze nemen deel aan evenementen zoals de 24-uurs hike en de St. Jorismarsen in Oegstgeest. Via de Joti/Jota worden contacten gelegd met scoutinggroepen over de hele wereld. Elk jaar doen de scouts mee aan de regionale scoutingwedstrijden (RSW) in Aerdenhout, en bij plaatsing in de top drie ook aan de landelijke scoutingwedstrijden (LSW). Daar-

Huwelijk Monique en Loek Geertsen

naast nemen speltakken of individuele leden deel aan de Nationale Jamboree, de Haarlem Jamborette of de vierjaarlijkse Internationale Jamboree.

Het 25-jarig bestaan van Scojesa werd groots gevierd met een reünie voor leden en oud-leden, een gezamenlijk kamp voor alle speltakken en een toneelstuk: Spoken op Griezelstein, opgevoerd door leden voor leden, ouders en grootouders.

Mascotte

Scojesa heeft een muis als mascotte, die ook in het logo terugkomt. De mascotte ontstond tijdens een Jota in 1990. In het oude clubhuis, het Velthuys, werd regelmatig een muis gezien – ook tijdens opkomsten. Tijdens een late avond van de Jota tekende een leider bij de radio een muisje dat goed in de smaak viel. Het werd direct uitgeroepen tot mascotte.

Groepsbadge

De groepsbadge ontstond in 2004 dankzij explorers die naar de Nationale Jamboree zouden gaan. Ze zagen bij andere scoutinggroepen dat zij in plaats van naambandjes leuke groepsbadges droegen. De Scojesa-badge bevat de muis, het symbool van de vereniging, een zwart pioniertouw met knoop (voor het pionieren), en rode letters op een gele achtergrond – de kleuren van de vlag van Sassenheim. De groene rand geeft aan dat Scojesa een landgroep is.

Met dank aan Monique en Loek Geertsen

Bronnen:

- Website Scouting Nederland
- Bouwkrant van de renovatie van 't Velthuys